

Reis naar de Missie in Zambia

6 oktober – 4 november 2016

Vrijdag en zaterdag, 7 en 8 oktober

Het vliegtuig vertrekt pas laat van Schiphol vandaag, dus heb ik nog de hele dag om de laatste dingen te doen, zoals nog wat inkopen, inpakken en het huis enigszins op niveau achter laten. Om kwart voor vijf ben ik bij Lambert en Bets, zij zullen me wegbrengen naar Schiphol met mijn auto, die inmiddels is ingepakt. Bets heeft nog een heerlijke ovenschotel gemaakt en om kwart voor zes zijn we klaar om te vertrekken. Het verkeer werkt mee en zonder files komen we op Schiphol aan. Daar staat mijn zus Ria en zwager Gerrit al te wachten om me ook uit te zwaaien. Inchecken bij Emirates gaat ook vlot en we hebben dus nog tijd om iets te drinken. Renske appt nog dat ze als verrassing ook nog komen, dat wil zeggen, neef Ed en de drie dochters, Esther, Renske en Merel. Sjanie had wat anders te doen. Zo zaten we met een hele ploeg aan de koffie, thee en vruchtensap. Leuk hoor!!!

Om half negen wordt het toch tijd om afscheid te nemen. Door de veiligheidscontrole, paspoortcontrole (alles gaat automatisch tegenwoordig) gaat ook weer vlot en om 10 voor 10 komt A380 van Emirates in beweging. De heenvlucht naar Dubai gaat dus ook in het super grote vliegtuig, waar meer dan 500 mensen in kunnen met stoelen over twee dekken. Na de warme hap maar geprobeerd te slapen en om half zeven komen we in Dubai aan. Hier snel naar de gate voor het vliegtuig naar Lusaka. Het is echt een groot vliegveld daar, maar met stukken lopen, de trein en de bus kom ik eindelijk bij het vliegtuig. De bus zelf rijdt al bijna een half uur over het vliegveld. Nu heb ik twee stoelen voor mijzelf, lekker de benen strekken dus. Ook deze vlucht gaat vlot en om half drie komen we aan op het vliegveld van Lusaka. Hier is niet veel geautomatiseerd, dus begint het wachten voor de paspoort controle en het krijgen van een visum. Wel is er een lopende band voor de bagage, maar na een uur wachten hebben ze mijn koffer al naast de band gezet. We zijn er en het comité van ontvangst staat buiten al te wachten. Pastor Bbuna, Gadiël, Friday en Spencer de chauffeur tegenwoordig. Veel hugs en schouderklopjes, fijn om zo welkom te zijn. We kunnen op pad gaan naar de Missie. Onderweg doe ik nog boodschappen om de eerste dagen iets in huis te hebben om te eten. De Missie heeft ook wel wat ingekocht, maar ik heb mijn eigen wensen ter aanvulling, zoals brood, koffie, thee en fruit. Hier wordt gedacht aan maïsmeel, olie, kool en tomaten. Ook allemaal goed te eten, maar het geeft weinig variatie.

Om acht uur zijn we op de Missie en inmiddels is het al dik een uur donker. Daar staat weer een delegatie en alles wordt naar "mijn huisje voor 4 weken" gedragen. Bbuna, zijn vrouw en Gibson gaan nog mee en Gibson dankt voor een behouden aankomst. Alles is ingericht en schoongemaakt door de zorgzame Wallis en ze heeft ook eten voor me gemaakt. Ze heeft gedacht dat Wout wel honger zal hebben. Voor mij is het genoeg voor drie dagen of meer. Rijst, kip, kool en een sausje. Het overgrote deel doe ik maar in de koelkast, want daar kunnen we komende dagen wel iets mee maken. Gelukkig is het nog vroeg, zodat ik de bagage voor een belangrijk deel kan uitpakken. Om half elf naar bed na een hele reis.

Zondag 9 oktober

Goed geslapen en om acht uur sta ik op. Buiten bij de kerk zijn ze al druk bezig om alles voor te bereiden en er lopen ook al heel wat kinderen. Als ik de gordijnen wegschuif, staan ze al Wout te roepen. Als ik wil douchen is het water op en als ik thee wil zetten is er geen elektriciteit meer. Dat blijft de hele dag zo tot half acht vanavond. Maar gelukkig staan er voor nood drie grote emmers water in de keuken. Eén emmer is genoeg om even te poedelen in de douche ruimte. Voor de thee staan er twee campinggasstelletjes, alleen lucifers moet ik vragen. Alles komt zo weer goed.

Als ik in de kerk kom zijn ze al begonnen met de dienst, dat is niet erg want er komen nog meer mensen later. Ze doen hier niet zo moeilijk. Het blijkt dat vandaag voor het eerst weer in de kerk de dienst wordt gehouden. De kerkruijme is groter geworden en voorin is een soort podium, waar 4 plastic stoelen staan, waarvan er één voor mij is bestemd. Ze moeten hard hebben gewerkt de afgelopen tijd om dit voor elkaar te krijgen. Het ziet er keurig uit. Na de Bijbelstudie krijg ik de gelegenheid om de groeten over te brengen uit Holland en de brieven aan de gemeente af te geven. Een

brief van de Ichthuskerk en de kerk uit Enter. Gibson leest die voor en vertaalt ze naar het Tonga. Ze worden begroet met een applaus, een heel mooi gebaar. Dan de gebruikelijke koren, collecte en een preek van Gibson. Natuurlijk gebracht met veel passie, zoals we dat van hem gewend zijn. Alles bij elkaar duurt het drie uur. Toch verveel ik me nooit hier in de kerk, want er gebeurt zoveel.

De rest van de dag doe ik rustig aan, lees, puzzel en zit een poosje buiten tot het donker wordt. Kinderen spelen op het grasveld en ik geef ze een bal. De caremother zit ook buiten op een kleed met de vijf weesjes. Er zijn weer vijf weeskinderen, waarvan er vier baby zijn. Ik denk dat de oudste twee en een half is en ze kan lopen. Gelukkig gaan ze niet hard huilen van me, maar ik mag ze nog niet aanraken.

Het is lekker warm. Als ik naar bed ga is het nog 33 graden in mijn huisje met een luchtvochtigheid 35 %.

Maandag 10 oktober

Tijdens de ochtendwijding breng ik de groeten over van de bekenden uit Nederland. De ochtendwijding is voor het eerst weer in de kerk. Mijn komst heeft de Missie weer wat opgeschud denk ik. Het personeel heeft nieuwe werkkleding en de kerk is zo goed als klaar. Zo zie je maar dat de bezoeken zijn vruchten afwerpen. Twee weesjes willen me vanmorgen wel een hand geven, dus ik ga vooruit.

Vanmorgen ga ik eerst maar eens al de werkplekken langs om het personeel te groeten. Ondertussen doe ik hiermee veel informatie op, want iedereen wil wel wat vertellen hoe het gaat met hen privé en hier op het werk. Eigenlijk moet ik eerst een gesprek met Febby, de acting manager hebben. Maar ze is in verband met de trouwerij van haar zus niet op de Missie. Ze verwachten haar vandaag of morgen terug. Ik wist dat van tevoren, maar het kwam zo uit met de planning. Ook zie ik vele veranderingen, waaruit blijkt dat het afgelopen jaar niet is stilgezeten en het management bezig is de organisatie weer op schudden. Ik ben wel benieuwd om van Febby te horen hoe ze dit heeft aangepakt. Maar dat het beweegt, dat doet mij goed. De organisatie heeft te lang stil gezeten na het vertrek van Kamsime. Ik de loop van mijn bezoek zal er wel één en ander langs komen in mijn verhalen.

Voor de namiddag heb ik met Bbuna afgesproken om een aantal onderwerpen te bespreken, die hem aangaan. Het is een aardig lijstje. De meeste dingen gaan over de kerk op de Missie en wat daarmee samenhangt. Daarnaast over het werk in de tuinen. Op de grote tuin kan niets worden gedaan. De rondtrekkende koeien en varkens hebben bijna alles verwoest. Het is zeldzaam droog hier en alle waterputten zijn leeg. Op de Missie zien de koeien soms water stromen uit de watertanks en dan breken ze overal doorheen. Normaal drinken ze bij een dam, maar daar is ook geen water meer. Het was bekend dat er in zuidoost Afrika droogte is en dat is goed te zien. Zo erg heb ik het nooit gezien. Mensen komen van heinde en ver water halen bij onze handpomp. Daar waar een handpomp is geïnstalleerd kan nog wel water worden opgepompt gelukkig. Het is te hopen dat gauw de regentijd begint.

Dinsdag 11 oktober

Voor vandaag heb ik een dag naar Mazabuka afgesproken om nog wat dingen te kopen die ik in het huisje mis, zoals bijvoorbeeld een goede koekenpan. Ook een aanvulling op mijn voorraad eetspullen is welkom. Zaterdag heb ik het hoognodige ingeslagen om het weekend door te komen.

Ik vertelde al dat de kerkruimte is uitgebreid. Vanmorgen doet Gibson de ochtendwijding en hij sjouwt de preekstoel van Cor van het podium af om dicht bij de werkers zijn praatje te houden. Hij vraagt of we morgen vooraan willen gaan zitten, maar hij ziet niet dat het daar 's-morgens op dit tijdstip te weinig licht is om te lezen. Er is ook nog geen elektra aangelegd, zodat een lamp aan doen niet gaat. Morgen maar eens zien hoe hij daar mee omgaat.

Om acht uur vertrekken we naar Mazabuka met Spencer als chauffeur. Bbuna gaat ook mee en ook een nieuwe medewerker Feston Banda. Feston is drie maanden geleden aangesteld als laboratorium medewerker, de invulling van de functie in het lab. waar we lang op hebben gewacht na het overlijden van Magaya. Goed dat er een professional is aangesteld om de lab. proeven te doen en te beoordelen.

Zoals altijd kost boodschappen doen hier veel tijd, ook al staat er maar weinig op de shopping list. Ik neem in elk geval de brief van Eline Molle mee voor Oliver (eerder bij ons chauffeur en overgeplaatst naar het Districtskantoor). Hij straalt als we elkaar zien en ik hem de brief geef. Ook gaan we naar het weesmeisje Ruth, die samen met haar broer bij haar oma woont onder slechte omstandigheden. Oma is er niet maar Ruth komt net uit school komt aanlopen. Goed idee Eline om voor haar een tasje te maken met school- en meidenspulletjes. Ze is er erg blij mee. Op de Missie heb ik nog een paar mooie schriften opgeduikeld en twee balpennen zodat haar broer ook iets heeft. Voor de middag ben ik klaar met mijn dingen. Het heen en weer rijden gaat beginnen en het is al snikheet aan het worden. Ik heb al een liter water op als we samen met Bbuna en Spencer wat gaan eten. Weer een fles fris erbij en ik koop nog een extra fles water voor de middag. Plassen doe je niet bij deze temperatuur, alleen zweten. Al rondrijdend komen we ook Aggrey nog tegen, natuurlijk stoppen en weer een hartelijke begroeting volgt. Zo gaat het altijd in Mazabuka, je komt altijd wel bekenden tegen.

Om half vijf vertrekken we pas naar de Missie onder het genot van luide gospelmuziek. We stoppen voor een kort bezoek van mij aan Barbara Shenton. Haar man is zeven maanden geleden overleden, heel triest en zij is ook bejaard, doof en heeft parkinson. Ze woont nu alleen op de boerderij, gerund door een manager. Maar ze houdt de moet er wel in tussen haar huisbediende, een kok, vrienden en

buren. Ze zegt dat er goed voor haar wordt gezorgd. Fijn om elkaar even kort te spreken. Ik kan niet lang blijven want buiten zitten de medereizigers in de auto te wachten. Zo gaat dat nu eenmaal hier. Om kwart voor zes bereiken we weer de Missie. Alles uitladen en uitpakken en eten klaar maken. Het wordt iets met restjes, gebakken aardappelen (in de nieuwe koekenpan), bloemkool en stukjes boerenwors (van gisteren, bewust geen t erachter, dat het is zuid Afrikaans), kool (van zaterdag). Dit alles in de nieuwe koekenpan. Het smaakt heerlijk zegt de kok. Daarna afwassen, koud douchen en dit verslag op de laptop zetten. De avond zit er weer op.

Bbuna	pastor en ass. manager
Gadiël	gezondheidswerker
Friday	Arts in het ziekenhuis
Spencer	chauffeur
Gibson	verpleegkundige/lid spiritual committee
Wallis	missiemedewerker, wast mijn kleren, veegt de vloer van mijn huis
Feston	Laborant
Eline Molle	Was vorig jaar met de jeugdgroep op de Missie
Oliver	vroegere chauffeur
Aggrey	vroegere chauffeur
Barbara Shenton	blanke boerin, op 20 min. rijden bij de missie vandaan.